

KARTA EKSPONATU nr 3 T2

Nazwa eksponatu (robocza):

Starość

Pełna nazwa eksponatu:

Wczuj się w starość

Przekaz merytoryczny/cel edukacyjny eksponatu:

Użytkownik dowiadyuje się jak czuje się i z jakimi ograniczeniami (głównie ruchowymi) mierzy się osoba starsza.

Opis Eksponatu:

1) O czym jest/czemu służy eksponat:

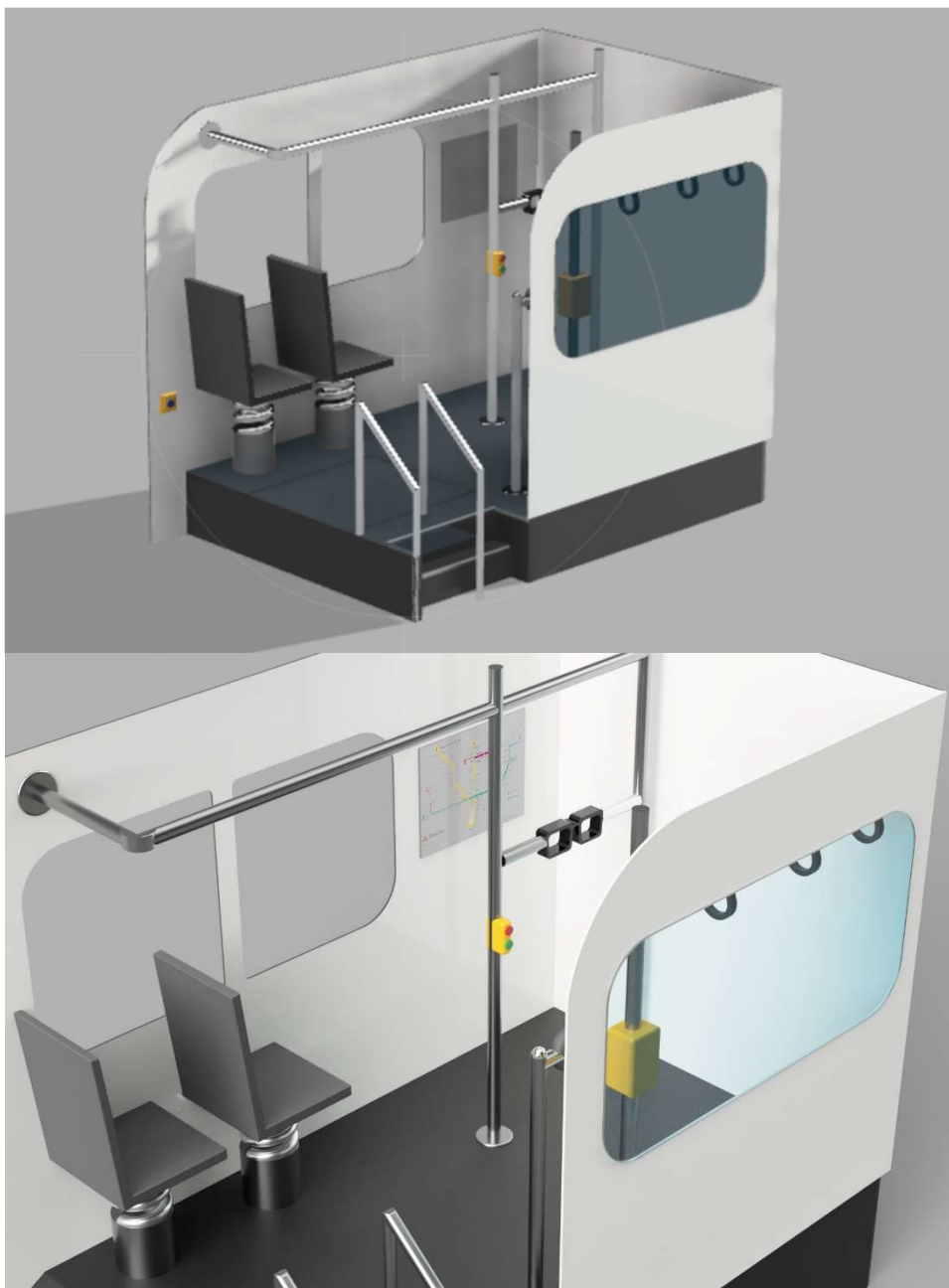
Stanowisko jest makietą w skali 1:1 fragmentu wysokopodłogowego wagonu tramwajowego, z typowymi z punktu widzenia osoby starszej utrudnieniami (wąskie schody z wysokimi stopniami, małe elementy do manipulacji, małe napisy, drgania). Elementy stanowiące utrudnienia są wylobryzmione.

2) Rysunek:

Rysunki poglądowe nie uwzględniające końcowego kształtu obudowy, a jedynie ukazujące rozlokowanie kluczowych elementów eksponatu.

3) Opis elementów eksponatu:

Eksponat tworzy wydzieloną przestrzeń zaaranżowaną na fragment wysokopodłogowego wagonu tramwajowego, wraz z wiernie odtworzonymi elementami wnętrza.

Obudowa eksponatu:

- Posiada typowe i charakterystyczne elementy dla wagonów tramwajowych, w tym powierzchnie naśladujące przeszklenia.
- Podłoga wyłożona jest wykładziną antypoślizgową
- Dla osiągnięcia jak najlepszego efektu scenograficznego, dopuszcza się wykorzystanie rzeczywistych elementów pochodzących z wagonów tramwajowych: poręczy, okien, kasownika, przycisków, itp.
- Do wnętrza przestrzeni eksponatu można dostać się poprzez schody, będące jednym z elementów interakcji, a także rampę dostosowaną do potrzeb osób poruszających się na wózkach inwalidzkich.
- Rampa jest elementem składanym, a do sygnalizowania potrzeby jej rozłożenia, służy wyraźnie oznaczony przycisk, uruchamiający sygnał dźwiękowy służący do przywołania obsługi wystawy.

Eksponat Składa się z następujących modułów:

- **Moduł I** – symulacja trudności z pokonywaniem wysokich stopni
 - Głównym elementem są wąskie i bardzo wysokie stopnie, po których zwiedzający wchodzi do wnętrza makiety wagonu:
 - Schody posiadają 2 stopnie, każdy o wysokości 250mm,
 - Są wyposażone w barierkę, znajdującą się w odległości 400mm od ściany,
 - Długość podstopnicy 130mm.
 - Dodatkowo elementem utrudniającym są ortezy symulujące różne niepełnosprawności kończyn dolnych i ograniczające ich ruchomość.
 - Ortezy wykonane są w sposób umożliwiający ich proste, samodzielne zakładanie i zdejmowanie bez pomocy osób trzecich (ortezy wykonane są w 3 rozmiarach, dostosowanych do różnych grup wiekowych użytkowników).
 - Dodatkowym rekwizytem są kule ortopedyczne, z których mogą korzystać zwiedzający.
 - Ortezy i kule są odkładane na stojaku, stanowiącym element towarzyszący eksponatu

- Ilość oraz parametry funkcyjne ortez zostaną ustalone w porozumieniu z Zamawiającym na etapie prototypownia eksponatu.
- **Moduł II** – symulacja trudności z manipulowaniem małymi elementami
 - Elementami modułu są kasownik z obręczą na nadgarstek oraz mały element symulujący bilet.
 - Obręcz:
 - ustawiona jest w niewielkiej odległości bezpośrednio przed kasownikiem,
 - jej średnica dostosowana jest do różnych wielkości przedramion i wynosi minimum 100mm,
 - zadaniem obręczy, po oparciu w niej przedramienia, jest symulowanie trzęsienia się ręki.
 - Element symulujący bilet:
 - umieszczony jest na stojaku, znajdującym się w sąsiedztwie “kasownika”,
 - jest zamocowany na elastycznej linie, w sposób uniemożliwiający jego zabranie
 - długość i sztywność linki umożliwiają umieszczenie biletu w szczelinie kasownika.
 - Elementy interaktywne modułu zamontowane są w miejscu oraz na wysokościach umożliwiających korzystanie z nich przez osoby poruszające się na wózkach inwalidzkich.
- **Moduł III** – symulacja problemów ze wzrokiem i dostrzeżeniem drobnych napisów:
 - Jego głównym elementem jest plansza, na której znajduje się napisany drobną czcionką element informacji pasażerskiej (trasa przejazdu/regulamin przewoźnika/rozkład jazdy itp.).
 - Krój czcionki i jej rozmiar powinny dodatkowo utrudniać odczytanie treści i być przeskalowane w pomniejszeniu względem prawdziwych plansz tego typu występujących w pojazdach komunikacji publicznej.
 - Przestrzeń, w której znajduje się plansza po bokach ograniczona jest poręczami i pionowymi rurkami, których rozstaw umożliwia podjechanie wózkiem inwalidzkim (min. 900mm).
 - Elementem ułatwiającym odczytanie treści jest soczewka powiększająca, umieszczona w bezpośrednim sąsiedztwie planszy – dopuszczalne jest wykonanie jej w formie okularów lub lupy.
 - Szkło powiększające zamontowane jest w sposób umożliwiający korzystanie z niego osobom o różnym wzroście, a także regulację nachylenia względem płaszczyzny tekstu.
 - Elementy modułu zamontowane są w miejscu oraz na wysokościach umożliwiających korzystanie z nich przez osoby poruszające się na wózkach inwalidzkich.
- **Moduł IV** – symulacja trudności w poruszaniu się w ograniczonej przestrzeni:
 - Głównym elementem modułu są siedziska stosowane w pojazdach komunikacji miejskiej:
 - odległość między nimi powinna być mniejsza niż w rzeczywistości (utrudniająca zajmowanie miejsc osobom młodym i bez trudności w poruszaniu się),
 - siedzenia zamontowane są wspornikach, które powodują, że nie są one stabilne,
 - konstrukcja stelaży powoduje, że siedziska nie zachowują się stabilnie, jednak ich zakres ich ruchu jest ograniczony, a w skrajnych pozycjach nie dochodzi do zakleszczenia się osoby siedzącej,
 - siedziska powinny znajdować się na wysokości 590mm i posiadać wymiar 400x400mm.

4) Przebieg interakcji:

Moduł I: Zwiedzający stara się wejść po wysokich schodach do wnętrza wagonu. Dodatkowo dla zmiany poziomu trudności może założyć jedną z przygotowanych ortez lub wesprzeć się kulami ortopedycznymi.

Moduł II: Zwiedzający stara się skasować bilet. Chwyta jego imitację i wsuwa rękę do obręczy umieszczonej przed kasownikiem. Obręcz zaczyna wibrować, uniemożliwiając trafienie biletem do kasownika.

Moduł III: Zwiedzający stara się przeczytać rozkład jazdy, który jest symulacją widzenia małych liter przez osoby starsze. Dopiero po spojrzeniu przez soczewkę, jest w stanie przeczytać przedstawioną treść.

Moduł IV: Zwiedzający stara się usiąść na siedzisku zbyt blisko ustawionym względem poprzedniego. Siedzisko dodatkowo zachowuje się niestabilnie

5) Informacje dodatkowe:

W przestrzeni eksponatu znajduje się element przestrzenny umożliwiający ulokowanie treści narracji wystawy. Element ten ma pełnić rolę "skrytki" umożliwiającej Użytkownikom poszukiwania zawartych wewnątrz treści. Lokalizacja skrytki będzie oznaczona wizualnie (sposób oznaczenia zostanie ustalony z Zamawiającym), jednak zawarta wewnątrz treść musi być dostępna dopiero w momencie otworzenia "skrytki". Zastosowanie konkretnych rozwiązań konstrukcyjnych zostanie ustalone z Zamawiającym na etapie prototypowania eksponatu. Przykładowe rozwiązania to np. szufladki, skrytki, otwierane drzwiczki, wysuwane tabliczki/płytki). Przewidywany kształt "skrytki" to prostopadłościan, którego żadna z krawędzi nie przekracza 23 cm.

Ortezy: łatwe w czyszczeniu, nieskomplikowane zakładanie (usztynwienie + pasy/rzepy)

6) Szacunkowe wymiary eksponatu:

powierzchnia: 2850-3000 x 1900-2000mm,
wysokość: 2500-3000 mm

7) Szacunkowy czas interakcji:

Minimum 3 minuty